

ປະຫວັດທຶກຊືອງໄວ້ຂອງຂໍ້ສັບສົບ - ເລກສິບເຈັດ

ວິບັດຄັ້ງທຶສອງ - ພາກທຶສີ

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 ແລະ 637

“ກະແຈ” ທີ່ເປີດບໍລິກາທຶສັດ ແມ່ນຍຸດທະການແຫ່ງເມືອງນິນະເວ ຊຶ່ງສຳເລັດຜົນໃນປີ 627, ຫ້າປີກ່ອນທີ່ Mohammed ຈະເສຍຊີວິດໃນປີ 632. ອີກຫ້າປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 637, ກອງກຳລັງມຸສລິມໄດ້ຍຶດເອົານະຄອນຫຼວງຂອງເປີເຊຍ ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນສອງມະຫາອຳນາດຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຍຸດທະການແຫ່ງເມືອງນິນະເວ. ເຫດການນີ້ໄດ້ປ່ຽນດຸນອຳນາດໃນຕາເວັນອອກກາງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ຍຸດທະການແຫ່ງເມືອງນິນະເວໃນປີ 627 ໄດ້ບັນທອນກຳລັງຂອງຈັກກະພັດເປີເຊຍ ແລະສົບປີຕໍ່ມາ ຈັກກະພັດເປີເຊຍກໍໄດ້ສືບສຸດລົງ.

ຄວາມຖືກຫຍັບຫຍາມ—782

ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງ Mohammed ໃນປີ 632 ໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ໃນຍຸດທະການ Abbasid ປີ 782, ກອງທັບ Abbasid (ຕາມລາຍງານມີປະມານ 95,000 ຄົນ) ໄດ້ເປີດສາກການບຸກຮານຄັ້ງໃຫຍ່ເຂົ້າສູ່ດິນແດນ Byzantine ໃນອາຊີນ້ອຍ (ຕວກກີໃນປັດຈຸບັນ). ພວກເຂົາບຸກຄົບໜ້າໄປຈົນຮອດ Chrysopolis, ຢູ່ຝັ່ງກົງກັນຂ້າມຊ່ອງແຄບ Bosphorus ຈາກ Constantinople ໂດຍກົງ—ເຂົ້າໃກ້ນະຄອນຫຼວງ Byzantine ຢ່າງຍິ່ງ. ຝ່າຍ Byzantine ພາຍໃຕ້ການນຳຂອງຈັກກະພັດຍິງ Irene ໄດ້ຮັບຄວາມພ່າຍແພ້ຢ່າງໜັກ. ຜົນຕາມມາ, ຝ່າຍ Byzantine ຖືກບັງຄັບໃຫ້ລົງນາມໃນການສະຫງົບເສີກເປັນເວລາສາມປີອັນໜ້າອັບອາຍ, ໂດຍຕົກລົງຈ່າຍບັນນາການປະຈຳປີຈຳນວນຫຼາຍ (ປະມານ 70,000–90,000 ເດນາຣ໌ຄຳ) ແລະມອບເສືອຜ້າໄໝພ້ອມທັງຕົວປະກັນ. ຍຸດທະການຄັ້ງນີ້ເປັນໜຶ່ງໃນການຮຸກລະກຳຂອງ Abbasid ທີ່ໃຫຍ່ໃດແລະປະສົບຜົນສຳເລັດທຶສັດເຂົ້າສູ່ດິນແດນ Byzantine ໃນລະຫວ່າງສັດຕະວັດທີ 8. ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈັກກະຖືກອຳນາດທຶກຳລັງເພີ່ມເພີນຂຶ້ນຂອງຄະລີຟະຣ໌ Abbasid ແລະຄວາມຖີດຖອຍລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຈັກກະພັດ Byzantine.

ຫ້າເດືອນ

ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ມີການກ່າວເຖິງ “ຫ້າເດືອນ” ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ ສອງຄັ້ງ; ຄັ້ງໜຶ່ງຢູ່ໃນຂໍ້ 5 ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງຢູ່ໃນຂໍ້ 10.

ແລະໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກມັນ ບໍ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທໍລະມານຢູ່ຫ້າເດືອນ; ແລະການທໍລະມານຂອງພວກມັນນັ້ນ ເປັນດັ່ງການທໍລະມານຂອງແມງປ່ອງ ເມື່ອມັນຕໍ່ຄົນໜຶ່ງ. ແລະໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ມະນຸດຈະສະແຫວງຫາຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບມັນ; ແລະຈະປາຖະໜາຢາກຕາຍ ແຕ່ຄວາມຕາຍຈະໜີໄປຈາກພວກເຂົາ. ແລະຮູບຮ່າງຂອງຜູ້ຕັກແຕນນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງມ້າທຶຕຽມໄວ້ສຳລັບສົງຄາມ; ແລະເທິງຫົວຂອງພວກມັນມີສິ່ງທີ່ເໝືອນມົງກຸດດັ່ງຄຳ, ແລະໃບໜ້າຂອງພວກມັນກໍເໝືອນໃບໜ້າຂອງມະນຸດ. ແລະພວກມັນມີຜົມເໝືອນຜົມຂອງແມ່ຍິງ, ແລະແຂ້ວຂອງພວກມັນກໍເໝືອນແຂ້ວຂອງສິງໃຕ. ແລະພວກມັນມີເກາະອີກ ເໝືອນດັ່ງເກາະອີກເຫຼັກ; ແລະສຽງປີກຂອງພວກມັນກໍເໝືອນສຽງລົດຮົບ ຂອງມ້າຫຼາຍໂຕທີ່ໄດ້ລ່ວນເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ. ແລະພວກມັນມີຫາງເໝືອນດັ່ງແມງປ່ອງ, ແລະໃນຫາງຂອງພວກມັນມີເຫຼັກໄນ; ແລະອຳນາດຂອງພວກມັນຄືການເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ມະນຸດຢູ່ຫ້າເດືອນ. ພຣະນິມິດ 9:5–10.

ໃນສຽງແກທຫ້ຂອງພຣະນິມິດບົດທີ 9 ມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສອງຊ່ວງທິດຕາກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງແຕ່ລະຊ່ວງຍາວນານຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ. ຊ່ວງທຳອິດແມ່ນນັບແຕ່ການຕາຍຂອງໄມຮຳເມັດໃນປີ 632 ຈົນເຖິງການຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍຂອງຈັກກະພັດຕິນີໂອຣົນ ແຫ່ງໂຣມຕາເວັນອອກໃນປີ 782. ບົດທີ 9 ຊີ້ບອກເຖິງການຜົງາດຂຶ້ນຂອງອົດສະລາມໄວ້ຢ່າງລະອຽດຫຼາຍ. ນັບແຕ່ການຮວມຊົນເຜົ່າເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງໃນປີ 606, ຈົນເຖິງຍຸດທະການນິນະເວໃນປີ 627, ຈົນເຖິງການຕາຍຂອງໄມຮຳເມັດໃນປີ 632, ແລ້ວຕໍ່ໄປເຖິງການພ່າຍແພ້ຂອງເປີເຊຍໃນປີ 637, ການຜົງາດຂຶ້ນແລະການຕົກຕ່ຳຂອງອົດສະລາມໄດ້ຖືກຕິດຕາມຢ່າງຮອບຄອບໃນພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົດສະລາມແຫ່ງອາຣະເບຍແມ່ນອຳນາດໃນຄຳພະຍາກອນຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຊ່ວງທຳອິດແຫ່ງການທໍລະມານ. ການຮວມຊົນເຜົ່າໂດຍໄມຮຳເມັດໃນປີ 606; ຕໍ່ມາຄືຍຸດທະການ "ກະແຈ" ທີ່ນິນະເວໃນປີ 627, ຕາມດ້ວຍຄຳພະຍາກອນຂອງໄມຮຳເມັດກ່ຽວກັບການລົ້ມສະຫຼາຍຂອງທັງເປີເຊຍແລະໂຣມປະມານປີ 628, ແລ້ວຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການຕາຍຂອງລາວໃນປີ 632. ວັນທິເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງລັດບັບເຫດການອັນຈຳເພາະໃນແນວທາງຂອງອົດສະລາມ.

ຫຼັງຈາກມຸຮຳເມັດເສຍຊີວິດໃນປີ 632 ໄປແລ້ວຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ຖານອຳນາດຂອງອົດສະລາມໄດ້ປ່ຽນຈາກອາຣາເບຍໄປສູ່ຕວກກີ, ໃນຂະນະທີ່ມັນໄດ້ຂັບໄລ່ໂຣມຕາເວັນອອກກັບຄືນໄປຈົນເຖິງຄອນສະຕານຕິນໂປນ. ວິບັດຄົງທິໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອົດສະລາມແຫ່ງອາຣາເບຍ, ແລະ ວິບັດຄົງທິສອງເປັນຕົວແທນຂອງອົດສະລາມແຫ່ງຕວກກີ. ພາຍໃນວິບັດຄົງທຳອິດ, ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາສອງຊ່ວງທີ່ມີຄວາມຍາວຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທັງສອງ ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອົດສະລາມແຫ່ງອາຣາເບຍແລະອົດສະລາມແຫ່ງຕວກກີ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມຈິງດຽວກັນນັ້ນລະຫວ່າງວິບັດຄົງທິໜຶ່ງແລະຄົງທິສອງ.

ໄລຍະຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທຳອິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການລົ້ມສະລາຍຂອງເປີເຊຍ ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອໂຣມຖືກຂັງຢູ່ພາຍໃນກຳແພງຂອງຄອນສະຕານຕິນໂປນ. ໄລຍະທິສອງຂອງຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໄຊລະນະຂອງອອດມານ (ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ Ottman) ທີ່ນີໂກມິດີຍ. ໄຊລະນະຂອງອອດມານໂຕມັນທິນີໂກມິດີຍນັ້ນ ໝາຍເຖິງການລ້ອມນະຄອນນີໂກມິດີຍ (ເມືອງ İzmit ໃນປະຈຸບັນ, ປະເທດຕູຣະກີ) ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງປີ 1333 ຫາ 1337 ເມື່ອສຸລຕານ Orhan Gazi (ພະໂອລົດຂອງ Osman I, ຜູ້ສ້າງຕັ້ງ Ottoman Beylik) ໄດ້ວາງກຳລັງລ້ອມນະຄອນນີໂກມິດີຍ ອັນເປັນນະຄອນສຳຄັນຂອງໄບແຊນທຽມ. ນະຄອນນີໂກມິດີຍຢູ່ໄດ້ຫຼາຍປີແຕ່ໃນທິສຸດກໍຍອມຈຳນົນໃນປີ 1337 ເນື່ອງຈາກຄວາມອຶດຫິວ ແລະການຂາດແຄນເສບຽງ. ກອງທະຫານຮັກສາການຂອງໄບແຊນທຽມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຖອນຕົວໄປຄອນສະຕານຕິນໂປນ. ນີໂກມິດີຍເປັນໜຶ່ງໃນທິໜຶ່ງສຳຄັນສຸດທ້າຍຂອງໄບແຊນທຽມໃນອາຊີນ້ອຍ (Anatolia). ການລົ້ມຂອງນະຄອນນີໂກມິດີຍຕົກການຄວບຄຸມຂອງໄບແຊນທຽມໃນເຂດອານາໄຕເລຍຕາເວັນຕົກເກືອບທັງໝົດຢ່າງເປັນຜົນແທ້ຈິງ. ໄຊລະນະນີໂກມິດີຍທາງໃຫ້ອອດມານຮວບຮວມອຳນາດຂອງຕົນໃນ Bithynia ແລະຂະຫຍາຍອອກໄປອີກສູ່ຊ່ອງແຄບ Bosphorus. ນີ້ເປັນຂັ້ນຕອນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໄປສູ່ການພິຊິດຄອນສະຕານຕິນໂປນຂອງອອດມານໃນທິສຸດ (ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກວ່າອີກໜຶ່ງສັດຕະວັດຕໍ່ມາ ໃນປີ 1453). ການລ້ອມນະຄອນນີໂກມິດີຍກໍຖືກມອງວ່າເປັນໜຶ່ງໃນໄຊລະນະໃນຍຸກຕົ້ນທິສຳຄັນ ຊຶ່ງໄດ້ປ່ຽນແປງ beylik ນ້ອຍໆຂອງອອດມານໃຫ້ກາຍເປັນອຳນາດພາກພື້ນທີ່ກຳລັງຜົງາດຂຶ້ນ.

ເມື່ອໄລຍະເວລາຮ້ອຍຫ້າສິບປີທິສອງພາຍໃນແກທຳອິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 27 ກໍລະກົດ 1449, ຄອນສະຕານຕິນໂປນອີງສຸດທ້າຍໄດ້ສະແຫວງຫາການອະນຸຍາດຈາກສູນຕານອົດສະລາມເພື່ອຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງໂຣມຕາເວັນອອກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍເຊັ່ນດຽວກັນກັບທິພະນາງຈັກກະພັດຕິນີໂອຣົນໄດ້ຮັບໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຮ

ອຍຫ້ສິບປີທຳອິດແຫ່ງສອງ "ຫ້ເດືອນ" ໃນພຣະນິມິດບົດທີ9. ຄວາມອັບອາຍຂອງ 'ພະນາງຈັກກະພັດຕິນີໂອຣົນ' ແລະຂອງ 'ຄອນສະແຕນຕິນີອົງສຸດທ້າຍ' ນັ້ນ ເປັນແບບຢ່າງວ່ອງໜ້າເຖິງຄວາມອັບອາຍຂອງອິດິຕມານໃນພາຍຫຼັງ, ເມື່ອໃນເວລາສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂອງວິບັດປະການທຳອິດ ພວກເຂົາໄດ້ສະແຫວງຫາການຄຸ້ມຄອງຈາກສົມະຫາອຳນາດແຫ່ງເອຣົບ ເພາະໄພຄຸກຄາມຈາກອີຢິບ.

ພານເທອອນ

ບັນດາຜູ້ກູກເບີກໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ສອນຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ວະລີ "ສະຖານທິແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການຂອງມັນຖືກໂຄ່ນລົງ" ໃນດານເອນ 8:11 ໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍຄອນສະແຕນຕິນີ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນແມ່ນແຕ່ຕ່ຳຈອມພົນແຫ່ງພົນໂຍທາ, ແລະໂດຍມັນ ການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກເອົາໄປ, ແລະສະຖານທິແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະອົງກຳຖືກໂຄ່ນລົງ.

"ພຣະວິຫານ" ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນທົນີ ຄືພຣະວິຫານແຜນທອອນໃນນະຄອນໂຮມ ແລະ "ສະຖານທິຂອງ" ພຣະວິຫານນັ້ນ ກໍຄືໂຮມ. ໂຮມໄດ້ຖືກ "ໂຍນລົງ" ໂດຍຄອນສະແຕນຕິນີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລືອກຍ້າຍນະຄອນຫຼວງແຫ່ງຈັກກະພັດຂອງພຣະອົງໄປຍັງຄອນສະແຕນຕິນີເປັນໃນປີ330. ຂໍ້ທີ່ສືບເອັດເຊືອມໂຍງກັບພຣະນິມິດບົດທຳອິດສືບສາມ ແລະ ຂໍ້ທີ່ສອງກຳລັງລະບຸເຫດການດຽວກັນນັ້ນ.

ແລະສັດຮ້າຍທຳພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືເສືອດາວ, ແລະຕົນຂອງມັນກໍ່ເໝືອນຕົນໝີ, ແລະປາກຂອງມັນກໍ່ເໝືອນປາກສົງ; ແລະພະຍານາກໄດ້ມອບລິດອຳນາດຂອງມັນ ແລະບັນລັງຂອງມັນ ແລະອຳນາດອັນໃຫຍ່ຍັງໃຫ້ແກ່ມັນ.

ມັງກອນນັ້ນແມ່ນໂຮມນອກສາສະໜາ, ແລະໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ມອບ "ບ່ອນນັ້ງ" ແຫ່ງອຳນາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກໂຮມໃນປີ330, ເມື່ອມັນໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫຼວງໄປທາງຕາເວັນອອກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງປະໄວ້ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງອຳນາດໄວ້ ຊຶ່ງຄຣິສຕະຈັກສັນຕະປາບາໄດ້ສ້ວຍໂອກາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກມັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມເສັ້ນເວລາຂອງໂຮມຕາເວັນອອກຈາກປີ330 ຈົນເຖິງ 1453, ພວກເຮົາພົບວ່າໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໂຮມຕາເວັນອອກ, ເມື່ອງໂຮມຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍໂດຍການປະຕິເສດໂຮມຂອງຄອນສະແຕນຕິນີ. ຄວາມອັບອາຍນັ້ນໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໂດຍຈັກກະພັດນີອາຣົບໃນປີ782, ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້ສິບປີທຳອິດແຫ່ງການທໍລະມານ. ຄວາມອັບອາຍທັງສອງປະການນັ້ນໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໂດຍຄອນສະແຕນຕິນີຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກຕ່ຳອັນພິເສດ

ແກວ່ງແກທິຫ້າແລະທິຫິກໃນພຣະນິມິດບົດ 9 ໄດ້ໃຫ້ລ້າຍລະອຽດເຖິງການລົ້ມລົງຂອງໂຮມຕາເວັນອອກ ໃນຂະນະດຽວກັນກັບບັນທຶກການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກລົງຂອງອິດສະລາມ. ພຣະວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາສຶກສາເຖິງ "ການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກລົງ" ຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນພຣະທຳດານເອນແລະພຣະນິມິດ. ອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນມີລັກສະນະຈຳເພາະຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງຜູກພັນກັບ "ການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກລົງ" ອັນເປັນເອກະລັກຂອງມັນ. ການລົ້ມລົງຂອງຢູດາໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍການໂຈມຕີເຮຊາເລັມສາມຄັ້ງ. ຊົນຮົບຮຸຖືກກວາດໄປບາບໂລນ ແລະພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາພາຍໃຕ້ພຣະຮາຊາກຳນົດສາມສະບັບ ຊຶ່ງຈະເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງ 2,300 ປີ

ອັນນຳໄປສູ່ການທົດສະຫວັນສາມອົງເຂົ້າມາໃນປະຫວັດສາດ ຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1844. ບາບໂລນລົມລົງໃນຄົນດຽວ. ໂຮມແຕກສະຫລາຍອອກ ແລະພາຍໃນການແຕກສະຫລາຍນັ້ນ ໂຮມສອງດ້ານໄດ້ຖືກສະແດງອອກພາຍໃຕ້ຕຳແໜ່ງຂອງໂຮມຕາເວັນຕົກ ຫຼືໂຮມຕາເວັນອອກ. ການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກລົງຂອງອານາຈັກພິຕິເລເມອົກ ແລະອານາຈັກເຊລຊິດ ໃນສາມສ່ວນຕົ້ນຂອງດານເຕີອນບົດ 11 ເປັນແບບຢ່າງຂອງການຜຸດຂຶ້ນແລະການຕົກລົງຂອງໂຮມສັນຕະປາປາ. ຄຳພະຍານນັ້ນເປັນພຽງບົດສະຫຼຸບຂອງເລື່ອງຂອງອາເລັກຊານເດີ ແລະການແຕກສະຫລາຍຂອງກຣີຊີ. ບໍ່ໝາຍອັນກັບໂຮມ, ກຣີຊີໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ສ່ວນ ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດກາຍເປັນສອງ. ໂຮມໄດ້ແບ່ງອອກເປັນຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂຮມຕາເວັນຕົກຖືກແບ່ງອອກຕາມຄຳພະຍາກອນເປັນສາມສ່ວນ ເພື່ອເປັນຕົວແທນການປົກຄອງສາມປະການຂອງໂຮມ. ສ່ວນໂຮມຕາເວັນອອກນັ້ນ, ຄອນສະຕັນຕິນໄດ້ແບ່ງອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍສາມຄົນຂອງຕົນ. ເປັນທີ່ເຈົ້າຊັດວ່າ ໂຮມຕາເວັນຕົກແລະໂຮມຕາເວັນອອກເປັນເສັ້ນຂະໜານທີ່ເປັນຕົວແທນຄຣິດຈັກໂຮມັນ ແລະລັດໂຮມັນ. ຄຽງຄູ່ກັບການແບ່ງສອງປະການນັ້ນ ຍັງມີການແບ່ງສາມປະການອີກດ້ວຍ. ກຣີຊີແມ່ນສຶກາຍເປັນສອງ, ບາບໂລນແມ່ນຄົນດຽວ, ຢູດາແມ່ນສາມການໃຈມຕີ. ສ່ວນອິດສະລາມນັ້ນ, "ການຜຸດຂຶ້ນ" ຂອງພວກເຂົາຖືກພັນລະນາເປັນ "ການປ່ອຍອອກ" ແລະ "ການຕົກລົງ" ຂອງພວກເຂົາແມ່ນ "ການຍັບຢັ້ງ."

ການຜຸດຂຶ້ນຂອງພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນກັບ Mohammed ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປ່ອຍ ແລະຖືກຍັບຢັ້ງອີກໃນທັນທີໃນ 9/11. ເມື່ອໄມ່ດົນມານີ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປ່ອຍໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023 ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາກໄດ້ຖືກຍັບຢັ້ງໃນ Gaza. ອິສລາມຈະຖືກປ່ອຍອີກຄັ້ງເພື່ອເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການສະຖາປະນາຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ແນວປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິສລາມ ຊຶ່ງຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດທິເກົາຫາສິບເອັດ ນັ້ນ ໄດ້ລະບຸເຖິງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິສລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ. 'ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິສລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ' ນີ້ຍັງຖືກນຳສະແດງໂດຍທູດສະຫວັນອົງທິເຈັດ ແລະອົງທິສາມອີກດ້ວຍ. ທູດສະຫວັນອົງທິສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທິເຈັດເລີ່ມເປົ້າແກ. ທູດສະຫວັນອົງທິສາມ ແລະວິບັດທິສາມ ໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໃນ 9/11. ຕັ້ງແຕ່ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດທິສາມ ແລະວິບັດທິສອງ ໄດ້ກຳລັງ ແລະຍັງຄົງ ເກີດຊ້ຳອີກ.

"ກະແຈ" ຂອງສົງຄາມແຫ່ງນີ້ນາໄວ ໄດ້ນຳສອງອຳນາດ ຄືໂຮມ ແລະ ເປີເຊຍ ເຂົ້າສູ່ຄວາມສຳພັນໂດຍກົງ ແລະ ແຍກອອກຈາກອິສລາມບໍ່ໄດ້. ນີ້ນາໄວໄດ້ຊີ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນກວ່າຂໍ້ພຣະຄຳພີອິນໃດໆ ເຖິງຄວາມພິນາດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງໂຮມທັງຝ່າຍຕາເວັນຕົກ ແລະ ຝ່າຍຕາເວັນອອກ.

ເຮໂຣດເປັນສັນຍະລັກຂອງມັງກອນ; ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງໂຮມ. ມັງກອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງໂລກຄືສະຫະປະຊາຊາດ. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອານາຈັກທິກກລົມລົງ, ອານາຈັກທິເຈັດກໍເລີ່ມຕົ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ອານາຈັກທິເປດໃນງານສະຫຼອງວັນເກີດຂອງຕົນເອງ. ອານາຈັກທິເຈັດຫາກເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ແລະທັນທີນັ້ນກໍຕົກລົງທີ່ຈະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງໂສເພນີ ແຫ່ງບາບໂລນເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍເຮໂຣດທີ່ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ແກ່ຊາໂລເມເຖິງເຄື່ອງໜຶ່ງແຫ່ງອານາຈັກຂອງຕົນ.

ທັນທີໃນບ່ອນທີ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາລົມລົງ, ສະຫະປະຊາຊາດກໍໄດ້ຖືກກຳເນີດຂຶ້ນ ແລະ ການຮ່ວມສາມປະການກໍໄດ້ຖືກນຳໄປປະຕິບັດ. ເຮໂຣດແມ່ນມັງກອນ, ແລະ ເຮໂຣດຍສ໌ແມ່ນລະບົບສັນຕະປາປາ, ແລະ ສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນຊາໂລເມ.

ເຮົາໄດ້ຍິນໃນພັນທະການແຕ່ງງານອັນຜິດກົດໝາຍ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບພັນລະຍາຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ, ແລະ ໃນລະດັບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ລາວຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນຮ່ວມຍາດອັນຜິດສົນທຳກັບຊາໂລເມ,
ເພາະເປັນທີ່ແຈ້ງຊັດວ່າລາວກຳລັງປາຖະໜານາງໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງຟ້ອນລຳ.
ມັງກອນມີຄວາມສຳພັນກັບທັງມານດາແລະບຸດສາວ. ນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນເຫັນ ເມື່ອທ່ານພິຈາລະນາວ່າ
ໂຮມຕາເວັນຕົກ ແລະ ໂຮມຕາເວັນອອກ ເປັນຕົວແທນຂອງກົນອຸບາຍຂອງຄຣິດຈັກ ແລະ ກົນອຸບາຍຂອງລັດ
ຕາມລຳດັບ. ໂຮມ, ອານາຈັກທີ່ສືບໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ,
ໄດ້ຍົກລະບົບສັນຕະປາປາຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນທາງຄຳພະຍາກອນ, ແລະ ໃນການກະທຳນັ້ນ
ມັນໄດ້ເປັນແບບຢ່າງວ່ອງໜ້າເຖິງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ຜູ້ຊື່ຈະຍົກລະບົບສັນຕະປາປາຂຶ້ນສູ່ບັນລັງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.

ການລົ້ມສະລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງໂຮມຜ່ານຕາເວັນຕົກຈາກປີ 330 ຈົນເຖິງ 476
ເປັນຕົວແທນຂອງການລົ້ມສະລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງສະຫະລັດຈາກປີ 1798
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ປີ "330" ແລະ ປີ "1798" ທັງສອງເປັນຫຼັກໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ທີ່ໃນພຣະທຳດານເອີ້ນວ່າ "ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້" ຫຼື "ເວລາສຸດທ້າຍ". ປີ 330
ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຂອງໂຮມຜ່ານຕາເວັນຕົກແລະຜ່ານຕາເວັນອອກ.
ການສົ້ມສຸດຂອງທັງສອງຄືການຖືກຫຼຸດກຽດຂອງຜູ້ນຳໂຮມ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຄອນສະຕານຕິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ນະຄອນໂຮມຖືກຫຼຸດກຽດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ. ປີ 476
ເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຊື່ໝາຍວ່າໂຄງສ້າງທາງການເມືອງອັນສົງກຽດຂອງໂຮມໄດ້ແຕກສະລາຍລົງຜ່ານສາມຂັ້ນຕອນ.
ຊ່ວງເວລານີ້, ທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການຫນີນະຄອນຖືກປະຕິເສດໃນປີ 330, ໄດ້ຕາມມາດ້ວຍການຖືກຫຼຸດກຽດຂອງໂຄງ
ສ້າງທາງການເມືອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ—ສາທາລະນະລັດອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພວກເຂົາ,
ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຈຸດອວດອ້າງຫຼັກຂອງໂຮມບູຮານ, ຖືກຮື້ຖອນອອກເປັນສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍມາເຖິງປີ 476,
ເມື່ອຈະບໍ່ມີຜູ້ປົກຄອງເໜືອໂຮມອີກຕໍ່ໄປທີ່ມີສາຍເລືອດໂຮມແທ້ຈິງ. ສອງແນວເສັ້ນຂອງໂຮມທີ່ເລີ່ມໃນປີ 330,
ແລະຂໍ້ຄວາມຕອນທີ່ກຳນົດສອງແນວເສັ້ນນັ້ນໄວ້, ກໍລວມເອົາສອງແນວຄຳພະຍາກອນຂອງຫ້າເດືອນດ້ວຍ.
ແນວເສັ້ນຂອງໂຮມຜ່ານຕາເວັນຕົກເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍການຖືກຫຼຸດກຽດຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.
ແນວເສັ້ນຂອງໂຮມຜ່ານຕາເວັນອອກເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍການຖືກຫຼຸດກຽດຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໃນປີ
1449, ເມື່ອຄອນສະຕານຕິນອີງສຸດທ້າຍໄດ້ຂ້ອນຮຸນຍາດເພື່ອຄອງລາດ.

ໜຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາຫ້າເດືອນນຳໄປສູ່ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອົດສະລາມອາຣັບໃນຖານະຈຸດເນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນ
ແລະນຳໄປສູ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະລາມຕວກກີໃນປີ 782. ໃນວັນທີ່ນັ້ນ ພະລາຊິນີ Irene ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ
ສອດຄ່ອງກັບການອັບອາຍຂອງ Constantine ຜູ້ສຸດທ້າຍ
ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄຳພະຍາກອນຫ້າເດືອນຄັ້ງທີສອງ.
ຄຳພະຍາກອນຫ້າເດືອນສອງຄັ້ງຢູ່ພາຍໃນເລື່ອງລາວດຽວທີ່ມີສິບຫ້າຂໍ້.
ອັນໜຶ່ງພັນລະນາປະຫວັດຂອງອົດສະລາມແຫ່ງອາຣາບ ອີກອັນໜຶ່ງພັນລະນາອົດສະລາມຂອງຕວກກີ.
ທັງສອງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການອັບອາຍຂອງໂຮມຕາເວັນອອກ.
ການສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນອັນໜຶ່ງໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍການທີ່ແມ່ຍິງຜູ້ໜຶ່ງຖືກທຳໃຫ້ອັບອາຍ
ແລະອີກອັນໜຶ່ງໂດຍຜູ້ຊ້າຍຄົນໜຶ່ງ. ບັນທັດເທິງບັນທັດ ມັນລະບຸເຖິງການອັບອາຍຂອງຄຣິດຈັກ
ແລະຂອງລັດແຫ່ງໂຮມຕາເວັນອອກ. ການອັບອາຍທັງສອງຖືກນຳມາໂດຍອົດສະລາມແຫ່ງວິບິດປະການທຳອິດ.
ການອັບອາຍຂອງ Constantine ຜູ້ສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1449 ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາສີ່ຊຶ່ງສິ້ນສຸດໃນປີ
1453 ດ້ວຍກຳແພງເມືອງ Constantinople ພັງທະລາຍລົງ. ປີ 1449 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການອັບອາຍ
ແລະໃນປີ 1453 ກຳແພງພັງລົງ ແລະອານາຈັກໜຶ່ງກໍສິ້ນສຸດລົງ.

ການຕາຍຂອງ Mohammed

ໜຶ່ງໃນສອງຊ່ວງເວລາຫ້າເດືອນ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສົນຊົດຂອງ Mohammed, ຜູ້ຊົງໃນຂໍ້ທີ່ຮີບເອັດໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ “ກະສັດຜູ້ທີ່ປົກຄອງເໜືອພວກເຂົາ.”

ແລະພວກມັນມີກະສັດປົກຄອງຢູ່ເໜືອພວກມັນ ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງເຫວເລກອັນບໍ່ມີກິນ ຜູ້ຊົງນາມຂອງລາວໃນພາສາເຮັບເຮີເມ່ນ ອາບັດໂດນ ແຕ່ໃນພາສາກຣີກນັ້ນ ລາວມີນາມວ່າ ອາໂບລີອັນ.

ກະສັດທີ່ປົກຄອງເໜືອພວກເຂົານັ້ນແມ່ນ Mohammed, ເພາະວ່າລາວໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນອື່ນສະລາມອື່ນໃດ; ລາວແມ່ນ Mohammed ຜູ້ເປັນກະສັດ, ແລະກະສັດກໍຄືອານາຈັກ ແລະ Islam ກໍຄືອານາຈັກຂອງ Mohammed.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງໄດ້ເປົ່າແກ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດາວດວງໜຶ່ງຕົກຈາກພຳສະຫວັນລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະໄດ້ມີການມອບກຸນແຈແຈແຫ່ງທຸບເຫວໄຮກັນໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ແລະເຂົາໄດ້ເປີດທຸບເຫວໄຮກັນນັ້ນ; ແລະມີຄວັນລຸ່ງຂຶ້ນຈາກທຸບເຫວນັ້ນ, ດັ່ງຄວັນຈາກເຕົາໄຟໃຫຍ່; ແລະດວງອາທິດກັບອາກາດກໍມີມົວລົງເພາະຄວັນຈາກທຸບເຫວນັ້ນ. ແລະຈາກຄວັນນັ້ນໄດ້ມີຝັງຕົກແຕ່ນອອກມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະໄດ້ມີການປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກມັນ, ດັ່ງທີ່ເມງປ່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກມີອຳນາດ. ພຣະນິມິດ 9:1-3.

ການຊຳຄັນຂອງວິບັດທີ່ໜຶ່ງແລະທີ່ສອງພາຍໃນວິບັດທີ່ສາມ ສອດຄ້ອງກັນກັບການຊຳຄັນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີ່ສອງພາຍໃນທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ. ໂມຮ່າເມັດ, ກະສັດອົງນັ້ນ, ໄດ້ຮັບກະແຈແຈພຣີເບີດທຸບເຫວລຶກສຸດ, ແລະ 9/11 ຊື່ອກເວລາທີ່ທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ຮັບອຳນາດ. ຈາກນັ້ນ ພຣະຄຣິດໃນຖານະທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດ ໄດ້ສະເດັດລົງມາ ເມື່ອການໂຈມຕີຄັ້ງທຳອິດຂອງບາລາອາມໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ຕໍ່ມາ ທຸບເຫວລຶກສຸດໄດ້ຖືກເປີດອອກ ແລະອິດສະລາມໄດ້ກ້າຍເປັນຫົວຂໍ້ໃນປະຫວັດສາດໂລກອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ຈາກນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງນຳພວກຊົນຂອງພຣະອົງກັບໄປສູ່ວິຖີເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ ແລະຂ່າວສານແຫ່ງວິບັດທີ່ສາມ ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ກໍໄດ້ເລີ່ມຖືກປະກາດຂຶ້ນ. ໃນປີ 2015, ທຣຳ ໄດ້ປະກາດເຈດຈຳນົງຂອງຕົນທີ່ຈະລົງຊົງຕ່າງແຫ່ງປະທານາທິບໍດີ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບຸກເຮົາອຳນາດມັງກອນໂລກາພິວັດ, ແລະທຸບເຫວລຶກສຸດກໍໄດ້ປ່ອຍລັດທິບໍ່ເຊືອພຣະເຈົ້າ ຊົງໃນທິສຸດໄດ້ຂ້າທຣຳໃນຖະໜົນຂອງໂຊໂດມແລະອີຢິບ. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ສັດຮ້າຍທີ່ເປັນອົງທິເບັດ ຊົງມາຈາກເຈັດ ຈະຂຶ້ນມາຈາກທຸບເຫວລຶກສຸດ. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ ແລະການສົນສຸດຂອງມັນ ຊື່ອກເຖິງການຜຸດຂຶ້ນຂອງອຳນາດໜຶ່ງຈາກທຸບເຫວລຶກສຸດ.

ສັດຮ້າຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ບໍ່ມີ; ແຕ່ຈະຂຶ້ນມາຈາກເຫວເລກອັນຫາທິສຸດ ແລະຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ແລະບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະພາກັນພຣີວົງ, ຄືຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນໜັງສືແຫ່ງຊົດ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍເຫັນສັດຮ້າຍທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ບໍ່ມີ, ແຕ່ຍັງມີຢູ່. ພຣະນິມິດ 17:8

ອີສລາມແມ່ນກຸນແຈທີ່ເປີດທຸບເຫວລຶກສຸດໃນເຫດການ 9/11 ແລະເປັນກຸນແຈທີ່ເປີດທຸບເຫວລຶກສຸດໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນທຳມະກາງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ, ສັດຮ້າຍມັງກອນແຫ່ງໂລກາພິວັດກໍໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກທຸບເຫວລຶກສຸດເຊັ່ນກັນ.

ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ສຳເລັດການເປັນພະຍານຂອງຕົນແລ້ວ, ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທຸບເຫວລຶກສຸດບໍ່ນັ້ນຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຊະນະເຂົາ,

ແລະຂ້າຂ້າເສຍ. ພຣະນິມິດ 11:7.

ກະແຈທິເບີດເຄື່ອງໝາຍທາງສາມປະການຂອງອຳນາດໜຶ່ງຈາກໝູ່ເລກທີສີ່ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່
Mohammed, ກະສັດແຫ່ງອານາຈັກຂອງອິດສະລາມ. ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh ໃນປີ 627
ເປັນຕົວແທນຂອງການສູ້ຮົບລະຫວ່າງສອງອຳນາດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງຄູ່ສູ້ທັງສອງຝ່າຍອອນເພຍລົງ
ຊຶ້ງເປີດທາງໃຫ້ອິດສະລາມລຸກຂຶ້ນສູ່ອຳນາດຢ່າງວ່ອງໄວ. ກະແຈນັ້ນໄດ້ຖືກບິດໃນວັນທີ 9/11
ແລະການຜິງາດຂຶ້ນຂອງອິດສະລາມກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ແມ່ນວ່າບໍ່ດົນຕໍ່ມາມັນຖືກຫັກຫ້າມໄວ້. ຍຸດທະການແຫ່ງ
Nineveh ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງວ່ອງໜ້າຢູ່ທີ 9/11,
ເພາະວ່າທຶນນີ້ການຜິງາດຂຶ້ນຂອງອິດສະລາມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດໄດ້ລົງມາເພື່ອໃຫ້ໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ, ແລະດາວນັ້ນ,
ຊຶ້ງຫມາຍເຖິງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ກໍໄດ້ຕົກລົງຈາກສະຫວັນເຊັ່ນກັນ. ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh
ຍັງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງອີກໃນຕອນສຸດທ້າຍ ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ
ແລະຊ່ວງເວລາທີ່ສອງຂອງຍຸກມິດເລີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອຄວັນແຫ່ງສາສະໜາອິດສະລາມບັງດວງອາທິດໄວ້.

ເອັກເຊເຕີຣີ

ກົດໝາຍວັນອາທິດໄດ້ຖືກຈຳລອງໄວ້ເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນມາເຖິງການປະຊຸມຄຳຍທິ
Exeter. ແລ້ວການເຄືອນໄຫວສຸດທ້າຍຂອງການສ້າງຕັ້ງຮູບຂອງສັດຮ້າຍກໍເລີ່ມຂຶ້ນ. ການກ່ຮ່າງ ຫຼື
ການສ້າງຕັ້ງຮູບນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11, ແຕ່ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໄລຍະນັ້ນ,
ໄລຍະແຫ່ງການປະກາດສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ກໍເປັນ fractal
ຂອງໄລຍະທັງໝົດແຫ່ງການກ່ຮ່າງຂອງຮູບນັ້ນທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11 ເຊັ່ນກັນ.
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສົ້ນສຸດ. ໄພພິບັດທຳອິດເປັນແບບຈຳລອງຂອງໄພພິບັດທີສາມ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດເປັນແບບຈຳລອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh
ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ ຊຶ້ງອອກເຖິງຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ.
ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແມ່ນການສົ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ 9/11,
ແຕ່ມັນກໍເປັນການສົ້ນສຸດຂອງໄລຍະແຫ່ງການປະກາດສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນເຊັ່ນກັນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຍຸດທະການແຫ່ງ Nineveh ຈຶ່ງຖືກຈຳລອງໄວ້ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແກ່ການປະກາດສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ,
ອັນເປັນການຊຶ້ງອອກເຖິງຂຶ້ນຕອນສຸດທ້າຍໃນການກ່ຮ່າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍໃນສະຫະລັດ,
ແລະໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການກ່ຮ່າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍໃນໂລກກໍເລີ່ມຂຶ້ນ.
Nineveh ແມ່ນກຸນແຈທິຈັດແນວເສັ້ນຕ່າງໆໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ,
ຊຶ້ງພົບການສຳເລັດອັນສົມບູນຂອງມັນຢູ່ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປອີກໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.